

GOV-DF-326-2021

AL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
- Secció Cinquena -

L'advocat de la Generalitat de Catalunya sotaescrit, en representació i defensa d'aquesta, en ús de les facultats que em confereixen l'article 551.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el Decret 57/2002, de 19 de febrer, pel qual es modifica el Reglament que desplega l'esmentada Llei,

MANIFESTO:

Que, en la representació esmentada, *comparec com a part demandada* en el **recurs de protecció jurisdiccional de drets fonamentals núm. 17/2021-BL (Recurs SALA TSJ 121/2021)**, interposat pel senyor JOSEP ASENSIO SERQUEDA.

Per això,

SOL·LICITO A LA SALA:

Que admeti aquest escrit i les còpies que hi annexo i em tingui per comparegut i em consideri part com a representant de la Generalitat de Catalunya.

ALTRESSÍ PRIMER MANIFESTO:

Que, d'acord amb l'article 8.2 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, designo com a domicili, als efectes de notificacions, citacions i totes altres diligències processals, el despatx oficial de l'Advocacia de la Generalitat, al carrer Jaume I, 2-4, de Barcelona (08002).

SOL·LICITO A LA SALA:

Que tingui per feta la manifestació anterior i per designat el domicili d'aquesta part als efectes de rebre notificacions, citacions i totes les altres diligències processals.

ALTRESSÍ SEGON MANIFESTO:

Que l'Acord del Govern de 7 de maig de 2013 estableix que en els processos judicials davant la jurisdicció ordinària en els quals el Govern o l'Administració de la Generalitat o entitats del seu sector públic siguin part, en el primer acte processal en què sigui possible fer-ho, la seva representació i defensa ha de sol·licitar a l'òrgan jurisdiccional que el procés es tramiti en llengua catalana en les diverses instàncies que tinguin lloc a Catalunya.

Que l'Acord de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 26 de gener de 2010, relatiu al dret d'opció lingüística, punt 3r, preveu:

Trametre un recordatori general adreçat als jutges i magistrats de l'àmbit d'aquest Tribunal Superior en què es reiterin les seves obligacions com a garants de l'efectivitat dels drets de les parts processals en els casos en què aquestes exerceixin el seu dret d'opció lingüística, i així mateix recomanar-los que, des del mateix moment en què es tingui per exercit el dret, es consignï tal circumstància a la caràtula del procediment, en un lloc i de manera manifesta i visible, per tal que en instàncies superiors pugui constatar-se fàcilment l'opció escollida, i assegurar-ne amb això l'efectivitat.

D'acord amb tot l'anterior, i d'acord amb l'article 9 de la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, l'article 13 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, i l'article 231 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, aquesta part interessa que la tramitació de les actuacions d'aquest procés es realitzin en llengua catalana.

Per això,

SOL·LICITO A LA SALA:

Que la tramitació de les actuacions d'aquest procés es realitzin en llengua catalana.

ALTRESSÍ TERCER MANIFESTO:

Que, dins del termini conferit, i en compliment del requeriment efectuat, aporto l'expedient administratiu gravat en un CD.

Per això,

SOL·LICITO A LA SALA:

Que tingui per acomplert el requeriment efectuat i per aportat l'expedient administratiu.

ALTRESSÍ QUART MANIFESTO:

Que, dins del termini que m'ha estat conferit per la Interlocutòria de 19 de gener de 2021, i a l'empara del que disposa l'article 135 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, aquesta part interessa que **S'AIXEQUI I ES DEIXI SENSE EFECTE LA MESURA CAUTELARÍSSIMA** acordada per aquest Tribunal en la dita Interlocutòria, tot plegat a l'empara de les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA.- Objecte del present recurs i mesura cautelaríssima *inaudita parte* interessada pel recurrent i acordada pel Tribunal.

L'objecte d'aquest recurs de protecció jurisdiccional de drets fonamentals el constitueix el *Decret 1/2021, de 15 de gener, pel qual es deixa sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya del 14 de febrer de 2021 a causa de la crisi sanitària derivada de la pandèmia causada per la COVID-19 (DOGC de 16.1.2021)*, el qual disposa el següent:

"Article 1. Es deixa sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya convocades per al proper 14 de febrer de 2021

pel Decret 147/2020, de 21 de desembre, de dissolució automàtica del Parlament de Catalunya i de convocatòria d'eleccions.

Article 2. Les eleccions al Parlament de Catalunya es convocaran per tal que tinguin lloc el dia 30 de maig de 2021, prèvia anàlisi de les circumstàncies epidemiològiques i de salut pública i de l'evolució de la pandèmia en el territori de Catalunya, i amb la deliberació prèvia del Govern, mitjançant un decret del vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat.

Article 3. Donar trasllat d'aquest Decret a la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya i a la Junta Electoral Central."

Al respecte, el recurrent va sol·licitar una mesura cautelaríssima *inaudita parte*, consistent en la suspensió del Decret 1/2021, i aquest Tribunal, mitjançant la Interlocutòria de 19 de gener de 2021, l'ha acordat amb caràcter instrumental o procedimental, per raons d'especial urgència, atorgant a la meva representada i al Ministeri Fiscal un breu termini per al·legar el que es consideri oportú respecte a l'aixecament, manteniment o modificació de la mesura cautelaríssima adoptada.

En defensa de la seva pretensió de mesura cautelaríssima, el recurrent afirma que concorre en el cas present un *periculum in mora* i una aparença de bon dret.

Pel que fa al *periculum in mora*, el recurrent argüeix en síntesis, que el recurs perdria la seva finalitat legítima perquè no es podrien celebrar les eleccions quan legalment toquen. Fa esment també al fet que el Parlament de Catalunya

ja està dissolt, per la qual cosa no hi hauria poder legislatiu durant un llarg període que pogués adoptar mesures per lluitar contra la pandèmia.

Quant al *fumus bonis iuris*, al·lega que el Decret impugnat suposa una violació del seu dret fonamental a la participació en assumptes públics, directament o per mitjà de representants, lliurement escollits en eleccions periòdiques per sufragi universal (art. 23 CE). Afegeix que no hi ha previsió legal que permeti suspendre unes eleccions autonòmiques ja convocades. També fa esment al fet que el Vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda no és competent per suspendre una convocatòria electoral ja activada.

D'altra banda, pel que fa a la ponderació dels interessos presents, el recurrent considera que no es produirà cap dany a l'interès general amb la suspensió del Decret impugnat. Afirma també que la suspensió electoral del 14 de febrer s'ha acordat sense que s'hagi justificat des del punt de vista tècnic i sanitari.

Rebutgem tots aquests plantejaments del recurrent, com seguidament argumentarem, havent-se d'aixecar i deixar sense efecte la mesura cautelaríssima acordada per aquest Tribunal mitjançant la Interlocutòria de 19 de gener de 2021.

SEGONA.- Antecedents.

1) El Reial Decret 926/2020, de 25 d'octubre, va declarar l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2 (BOE de 25.10.2020), el qual va ser prorrogat pel Reial Decret 956/2020, de 3 de novembre (BOE de 4.11.2020). En la seva part expositiva el Reial Decret

926/2020 ja posava de manifest que en el moment de aprovar-se hi havia al nostre país una tendència ascendent en la propagació de la COVID-19, amb una incidència acumulada en 14 dies (a data 22 d'octubre de 2002) de 349 casos per 100.000 habitants, molt per sobre dels 60 casos per 100.000 habitants que es marca com a llindar d'alt risc segons el Centre Europeu per a la Prevenció i Control de Malalties. Espanya, doncs, a la data d'aprovar-se el Reial Decret 926/2020 (25 d'octubre), es trobava en una situació de risc alt o molt alt.

Aquesta situació, continua dient la part expositiva del Reial Decret 926/2020, obliga a adoptar mesures de salut pública de caràcter no farmacològic que tenen per finalitat reduir la transmissió del virus de la COVID-19, entre les que destaquen les mesures dirigides a evitar l'agrupació de persones sense relació de convivència i a mantenir el distanciament entre elles, així com a reduir la mobilitat de les poblacions, doncs s'ha demostrat que *“la adopció de medidas restrictivas en ciertos establecimientos y actividades tiene un impacto directo en la reducción drástica de los brotes epidémicos y los casos asociados vinculados a tales contextos”*.

En aquest marc la meua representada ha aprovat successives resolucions, com és públic i notori, amb mesures de salut pública de caràcter no farmacològic, precisament per reduir la transmissió del virus de la COVID-19.

És un fet públic i notori que, malauradament, la situació actual de la pandèmia, a nivell estatal, està empitjorant de manera clara. D'acord amb les dades del Ministeri de Salut del dia 18 de gener de 2021, els nous diagnòstics per coronavirus notificats en un dia són 41.576, corresponent a 24 hores de registre. El 7 de gener aquest indicador va arribar a 42.360, tot i que incloïa les dades del dia 6, que al ser festiu no es va produir comunicació oficial. Aquesta

situació és igualment traslladable a Catalunya, en què, tot i les successives mesures que han estat adoptades per les autoritats sanitàries, es fa molt difícil controlar la pandèmia. En aquest sentit, ens remetem a l'informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya que s'incorpora a l'expedient administratiu, que contextualitza les dades que justifiquen la previsible situació que es produiria el proper dia 14 de febrer, el que ha justificat el Decret 1/2021, objecte d'impugnació.

D'altra banda, és també en aquesta situació de crisi sanitària que es va aprovar el *Decret 147/2020, de 21 de desembre, de dissolució automàtica del Parlament de Catalunya i de convocatòria d'eleccions*, perquè davant la impossibilitat de proposar un candidat per ser investit president de la Generalitat, el Parlament va quedar dissolt en haver transcorregut el termini de dos mesos previst a l'article 67.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a l'article 4.7 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. No obstant, en la part expositiva d'aquest Decret 147/2020 ja es feia ressò de l'actual situació de pandèmia i s'indicava expressament el següent:

"Tanmateix, si per raons derivades de la protecció del dret a la salut enfront la situació d'emergència sanitària provocada per la pandèmia generada per la COVID-19, el desenvolupament del procés electoral no es pogués dur a terme amb les garanties de salut pública necessàries, es podrà deixar sense efectes aquesta convocatòria posposant-se la votació a una data posterior que sí les ofereixi."

En aquest sentit, davant la complexitat de la situació sanitària, una eventual posposició de la votació a una data posterior es trobava prevista a la pròpia convocatòria.

Val a dir que no s'ha interposat cap recurs contenciós administratiu que tinguéssim per objecte qüestionar aquest extrem de la part expositiva d'aquest Decret 147/2020.

2) Per tal que les eleccions al Parlament de Catalunya inicialment previstes pel 14 de febrer de 2021 es poguessin desenvolupar, la meua representada, a través del Departament competent en matèria de processos electorals, ha estat treballant en la preparació i escenaris d'aquestes eleccions. En aquest sentit, s'han previst diverses mesures als efectes de protegir el risc de contagi durant les votacions i el recompte en els locals electorals. Concretament, cal esmentar els cinc Protocols següents elaborats al respecte per la meua representada i aprovats pel PROCICAT, que estan disponibles a l'adreça electrònica https://exteriors.gencat.cat/ca/detalls/noticia/not_201228_proccicatprotocol:

- Protocol específic pels actes de campanya a les properes eleccions del 14 de febrer de 2021.
- Protocol específic per a l'adequació dels col·legis electorals i per al procediment de vot en mesa electoral i escrutini.
- Protocol específic per al Dispositiu eleccions COVID: oficina, responsables i material de seguretat sanitària.
- Protocol específic per a la comunicació institucional i per a les diferents modalitats de vot.
- Protocol específic de funcionament de la Taula de Partits i definició d'escenaris de celebració de les eleccions.

Els quatre primers Protocols perseguien l'objectiu de garantir el dret de vot de la ciutadania i minimitzar els riscos sobre la salut d'exercir el dret de vot, mentre que el cinquè Protocol tenia per objectiu estratègic protegir la legitimitat del procés electoral. Val a dir que aquest darrer Protocol, relatiu al funcionament de la Taula de Partits i definició d'escenaris de celebració de les eleccions, inclou una secció que fa referència a la possibilitat d'un ajornament electoral, i al respecte fixa cinc àmbits que contribueixen a la legitimitat democràtica d'unes eleccions lliures, que són els que s'han pres en consideració per la meua representada a l'hora de prendre la decisió de deixar sense efecte la celebració de les eleccions del 14 de febrer:

- Que hi hagi suficients oportunitats per a la deliberació i la creació d'una opinió informada.
- Que les candidatures tinguin suficients oportunitats per a presentar els seus programes i candidats.
- Que la ciutadania pugui exercir el seu dret a vot actiu.
- Que les eleccions puguin organitzar-se amb total normalitat a nivell operatiu.
- Que el resultat de les eleccions pugui implantar-se.

En aquest sentit, tal com es justifica amb l'expedient administratiu, concorren les circumstàncies que objectivament justifiquen la adopció del Decret 1/2021.

3) En data 15 de gener de 2021 el director de l'Agència de Salut Pública de Catalunya ha emès l'*Informe relatiu a la valoració d'un eventual ajornament de les eleccions al Parlament de Catalunya*, que forma part de l'expedient però del que s'aporta còpia com a **document núm. 1** per facilitar la tasca del Tribunal.

Aquest Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, que ha estat aprovat pel Comitè de Direcció del Pla d'actuació del PROCICAT, evidencia que, en aquests moments, els dispositius previstos en els referits Protocols per a la celebració d'eleccions del dia 14 de febrer, atesa la situació epidemiològica crítica en la que ens trobem i les previsions per a les properes setmanes, no són suficients per a garantir la protecció de la salut pública i el normal desenvolupament de les eleccions, així com per obtenir una àmplia participació de la ciutadania i garantir que els electors puguin formar-se lliurement la seva voluntat i puguin exercir el dret de vot en condicions de llibertat i igualtat, la qual cosa posa en qüestió la plena legitimació democràtica de les eleccions i de les institucions.

En efecte, després d'analitzar la situació dels recursos assistencials, les dades epidemiològiques i de salut pública, els diferents escenaris epidemiològics i assistencials per al període electoral i l'estimació de la població vacunada a Catalunya enfront la COVID-19, el referit Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya arriba a les següents conclusions:

*"En relació amb la situació dels serveis assistencials, el percentatge de **proves fetes a sospitosos** disminueix lleugerament, tant a l'atenció primària com als CUAP i als hospitals. El nombre absolut de casos sospitosos augmenta respecte la setmana anterior a l'atenció primària i també als CUAP. El **percentatge d'urgències COVID** creix respecte la setmana anterior als CUAP i als hospitals.*

*En el global de Catalunya augmenta considerablement el total de les PCR fetes i el **percentatge de positius (PCR i testos antigènics)**.*

*El nombre d'**ingressos diaris en llits convencionals** augmenta i també ho fa el d'**ingressos diaris en llits de crítics**. L'**ocupació COVID**, tant de les unitats de crítics com del total de llits hospitalaris també creix, condicionant l'activitat diària dels hospitals. L'impacte sobre la pressió assistencial no és homogeni a tot el territori català, tal com ja va succeir a la segona onada, i a les regions sanitàries de Barcelona Àrea Metropolitana Nord, Lleida i Camp de Tarragona ja han superat a data d'avui el pic màxim de pacients ingressats a la segona onada.*

*Pel que fa als casos que han causat **èxitus**, augmenten també en la darrera setmana.*

*La situació epidemiològica mostra dades d'incidència acumulada (IA) per data diagnòstic que han seguit una tendència creixent a bona part del territori en les darreres setmanes. Ara Catalunya es situa als 310,7 casos per 100.000 h. els darrers 7 dies (per data diagnòstic), mentre que fa 7 dies el mateix indicador estava en 264,9. Pel que fa a la taxa d'IA als darrers 14 dies per data diagnòstic, les dades són de **575,6 casos per 100.000h**. La mateixa tendència la trobem en la taxa d'incidència acumulada, pel que fa als casos per data d'inici de símptomes. Totes les regions durant els últims 7 dies estan per sobre dels 250 casos per 100.000h. (per data diagnòstic) i Terres de l'Ebre i Alt Pirineu i Aran superen els 400 casos per 100.000 h.*

*Pel que fa a la Rt de Catalunya, a partir del 29 de desembre va iniciar un ascens arribant a un pic màxim lleugerament per sobre d'1,5 el dia 1 de gener, mantenint-se en aquest pic fins al 5 de gener, quan va iniciar el descens. Però el 8 de gener va frenar aquesta tendència decreixent que havia iniciat i, **actualment la Rt de Catalunya torna a presentar una tendència creixent des de fa 3 dies consecutius amb un valor per sobre de l'1 (Rt= 1,39).***

*Totes les regions sanitàries **presenten una tendència creixent de la Rt i amb valors superiors a 1**, excepte la Regió Sanitària del Camp de Tarragona que es manté estable, però amb un valor per sobre de l'1 (Rt= 1,15) i la Regió Sanitària Alt Pirineu i Aran que es manté estable i per sota de l'1 (0,89). Les regions sanitàries que presenten valors més alts de RT són la Metropolitana Sud (1,59) i la Metropolitana Nord i Barcelona Ciutat (1,50).*

*La corba epidèmica a Catalunya va començar a augmentar a partir del dia 9 de desembre, malgrat les diferents resolucions sobre mesures en matèria de salut pública adoptades per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, **les dades corresponents als indicadors epidemiològics i de salut pública continuen creixent de manera persistent.** Cal, no obstant, observar el comportament i la tendència de les dades epidemiològiques durant els propers 10 dies i l'impacte de la Resolució SLT/1/2021, de 4 de gener sobre la corba epidèmica.*

*Per últim, tenint en compte els indicadors actuals epidemiològics i assistencials i els **escenaris previstos per al període electoral**, cal tenir en compte que les previsions més plausibles són:*

1. *El pic epidèmic, d'acord amb la corba d'incidència acumulada a 14 dies, s'assoliria alguns dies abans de l'inici de la campanya electoral, mentre que el pic de pressió assistencial a les UCI s'assoliria pocs dies abans de la celebració de les eleccions.*

2. *Durant les properes setmanes ens mantindrem en fase de mitigació. Aquesta situació implicarà fins a la celebració de les eleccions:*

- *Diferents graus de desprogramació d'activitat assistencial no-COVID*
- *Dedicació intensiva, a tots els nivells assistencials, de recursos professionals per atendre patologia COVID i mantenir, alhora, el ritme de vacunacions.*
- *Dificultat per realitzar un rastreig òptim per l'elevat nombre de contagis.*

3. *Atesos els punts descrits i l'evolució actual de l'onada epidèmica i els ingressos COVID-19 convencionals i a les unitats de crítics, no es pot descartar que durant les setmanes de campanya electoral i la setmana del dia de les eleccions, s'hagin de prendre mesures de major restricció social que les actualment vigents (Resolució SLT/1/2021, de 4 de gener), pel que fa a **evitar els desplaçaments no essencials, disminuir la mobilitat de la ciutadania, evitar les interaccions socials al màxim i romandre al domicili, tant com sigui possible**. En tot cas, a dia d'avui, res fa preveure que, fins a la celebració de les eleccions i, en base a criteris de salut pública, es puguin recomanar mesures d'obertura, que suposin un relaxament significatiu de les intervencions no*

farmacològiques vigents en aquest moment, per tal de contenir l'epidèmia de COVID-19.

4. No es pot descartar una eventual acceleració de la velocitat de propagació de la pandèmia en els propers dies/setmanes, de manera similar a com està tenint lloc en altres territoris de l'Estat o altres països europeus. Aquesta acceleració podria ser deguda a causes diverses:

- *baixes temperatures*
- *impossibilitat de tallar cadenes de contagi*
- *eventual extensió de la variant VOC 202012/01*

*5. Pel que fa als criteris per identificar una nova data de celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya, atenent a la situació epidemiològica derivada de la pandèmia generada per la COVID-19, es considera que s'hauria de prendre tenint en compte, principalment, l'evolució de l'estat de la immunització de la població, especialment de la població amb més risc per a la COVID-19. Aquest és sense dubte el principal element que contribuirà a l'estabilització de la pandèmia a mig termini. Així doncs, atenent a les prediccions que permet fer a dia d'avui l'**Estratègia de vacunació front a la COVID-19**, dissenyada entre els diferents territoris de l'Estat i el Ministeri de Sanitat, malgrat les incerteses evidents que comporta l'escenari d'aprovació i adquisició de vacunes a nivell de la Unió Europea, és plausible pensar que haurem assolit un bon nivell d'immunització de la població de més risc per a la COVID-19 durant el mes de maig i en conseqüència les condicions per celebrar les eleccions poden ser més propícies, amb majors garanties de protecció de la salut col·lectiva, en un context de menor impacte de la COVID-19 en la salut de la població."*

D'aquest Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya volem remarcar el següent:

- En l'actual tercera onada hi ha als hospitals catalans un creixement diari en l'ocupació de llits convencionals i de llits de crítics per casos COVID, fins al punt que ja s'ha superat el pic màxim de pacients ingressats durant la segona onada, la qual cosa condiona tota l'activitat hospitalària. A data 12 de gener hi havia 2.835 pacients positius per COVID-19 en llits d'aguts als hospitals catalans (22,5%) i 493 pacients en llits de crítics (53,65%). I aquestes dades, en la data d'aquest escrit processal, són encara majors.

- Hi ha també un increment setmanal del nombre de persones mortes. En la setmana del 5 a l'11 de gener havien mort 415 persones a Catalunya, la qual cosa representa un increment del 55,43% respecte a la setmana del 29 de desembre al 4 de gener, en la que varen morir 267 persones.

- La incidència acumulada (IA) té una tendència creixent i se situa en els 310,7 casos per 100.000 h. els darrers set dies, mentre que set dies abans el mateix indicador estava en 264,9. Pel que fa a la taxa d'incidència acumulada en els darrers catorze dies se situava en 575,6 casos per 100.000h.

- La taxa reproductiva efectiva (Rt) de Catalunya, a partir del 29 de desembre, estava en ascens i en la data de l'Informe presenta una tendència creixent des de fa 3 dies consecutius, amb un valor per sobre d'1 (Rt= 1,39).

- La corba epidèmica a Catalunya va començar a créixer el 9 de desembre, i malgrat les mesures de salut pública adoptades per la meua representada per contenir el brot epidèmic de la pandèmia, les dades dels indicadors epidemiològics i de salut pública continuen creixent de manera persistent.
- El nombre de brots de COVID-19 notificats encara actius a la Xarxa de Vigilància Epidemiològica de Catalunya (XVEC) és de 595, els quals han ocasionat 4.325 persones afectades diagnosticades, de les quals 207 han requerit ingrés hospitalari i 136 han mort.
- D'acord amb els actuals indicadors epidemiològics i assistencials, es preveu que el pic epidèmic, d'acord amb la corba d'incidència acumulada a 14 dies, s'assolirà alguns dies abans de l'inici de la companya electoral, mentre que el pic de la pressió assistencial a les UCI s'assolirà pocs dies abans de la celebració de les eleccions.
- Així mateix, es preveu que fins a la celebració de les eleccions previstes pel 14 de febrer s'hauran d'aplicar diferents graus de desprogramació d'activitat assistencial no-COVID. Al respecte, es posa de manifest que a partir dels 400 llits d'UCI, es comença a condicionar l'activitat assistencial i poden donar-se ja desprogramacions en alguns centres. A partir dels 500 llits, la desprogramació ja és generalitzada, sempre atenent a criteris de prioritització clínica, i, a partir dels 650, poden afectar processos urgents (neoplàsies).
- Es preveu també que, en les actuals circumstàncies, caldrà una dedicació intensiva, a tots els nivells assistencials, de recursos

professionals per atendre patologia COVID i mantenir, alhora, el ritme de vacunacions.

- Igualment, durant les properes setmanes, hi haurà dificultat per realitzar un rastreig òptim per l'elevat nombre de contagis, tenint en compte que, segons estima l'Agència de Salut Pública de Catalunya, amb més de 3.000 contagis/dia esdevé molt difícil realitzar un traçat detallat de totes les cadenes dels contagis que es van produït diàriament.

- Atesa la situació descrita, no es descarta que durant les setmanes de campanya electoral i la setmana del dia de les eleccions, s'hagin de prendre mesures de major restricció social per evitar els desplaçaments no essencials, disminuir la mobilitat de la ciutadania, evitar les interaccions socials al màxim i romandre al domicili, tant com sigui possible.

- Fins i tot es preveu la possibilitat que s'acceleri la velocitat de propagació de la pandèmia en els propers dies/setmanes degut a les baixes temperatures, la impossibilitat de tallar cadenes de contagi i l'extensió de la variant del virus VOC 202012/01.

En resum, l'informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya estableix un escenari de desenvolupament de la pandèmia que, tot i ser prospectiu, indica que la situació previsible incidirà de manera significativa en les eleccions al Parlament de Catalunya celebrar el 14 de febrer.

4) En definitiva, és en aquest marc de la situació dels recursos assistencials, les dades epidemiològiques i de salut pública, els diferents escenaris epidemiològics i assistencials per al període electoral i l'estimació de la

població vacunada a Catalunya enfront la COVID-19 que la meua representada ha aprovat el Decret 1/2021, respecte a la qual el recurrent sol·licita que s'adoptin les mesures cautelarríssimes indicades anteriorment.

Val a dir que, per a l'aprovació del Decret 1/2021, a més del referit *Informe relatiu a la valoració d'un eventual ajornament de les eleccions al Parlament de Catalunya* de l'Agència de Salut Pública de Catalunya de 15 de gener de 2021 aportat com a **document núm. 1**, s'han elaborat o s'han tingut en compte diversos informes que consten a l'expedient, que avalen des del punt de vist tècnic i jurídic la decisió adoptada. No reproduïrem el que s'indica en aquests informes, que donem per reproduïts, més enllà de destacar els aspectes més rellevants, però es pot afirmar que els mateixos justifiquen formalment i materialment la decisió adoptada. Per facilitar la tasca del Tribunal, s'aporta còpia d'aquests informes com a **documents núm. 2 a 6**, que són els següents:

- Dictamen núm. 214/2020, de 17 de setembre, de la Comissió Jurídica Assessora, que analitza el dret de vot dels ciutadans en l'actual situació de pandèmia.

- *Informe de sobre un possible escenari en el qual s'hagin d'ajornar les eleccions al Parlament de Catalunya convocades per al dia 14 de febrer de 2021 com a conseqüència de l'evolució de la pandèmia i el procediment a seguir*, de data 15 de gener de 2021, elaborat pel Gabinet Jurídic, el qual analitza el procediment a seguir per una eventual suspensió de les eleccions i, atenent a la manca d'una previsió legal específica a la normativa electoral, els extrems més rellevants que haurien d'integrar-ne aquest.

- *Informe en relació a la suspensió de les eleccions al Parlament de Catalunya de 14 de febrer de 2021, de data 15 de gener de 2021, elaborat pel Gabinet Jurídic, el qual avalua, en termes jurídics; a la vista dels informes de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i de la Direcció General de Participació Ciutadana, l'afectació que les dades de salut produeixen en el procediment electoral convocat.*

- *Informe de l'impacte esperat de la situació de l'epidèmia de COVID-19 sobre les properes eleccions al Parlament de Catalunya 2021, de data 15 de gener de 2021, elaborat per la Direcció General de Participació Ciutadana i Processos Electorals. Aquest informe analitza en quins termes, a partir de les dades epidemiològiques, els objectius fixats pel Govern en matèria de salut, drets i legitimitat democràtica incideixen en la deliberació, el sufragi passiu, el sufragi actiu, l'organització i la implantació dels resultats de les eleccions.*

- *Informe jurídic sobre el Decret pel qual es deixa sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya de 14 de febrer de 2021 a causa de la crisi sanitària derivada de la pandèmia causada per la COVID-19, de data 15 de gener de 2021, elaborat per l'Assessoria Jurídica del Departament de la Presidència, el qual analitza, en termes estrictament formals, l'acurada composició de l'expedient administratiu i dels documents que l'integren i serveixen de motivació a la decisió adoptada.*

Tots aquests informes incorporats a l'expedient justifiquen de manera suficient els extrems que han de conduir a aixecar i deixar sense efecte la mesura cautelaríssima adoptada instrumentalment per aquest Tribunal.

Sens perjudici del que es dirà en línies posteriors sobre els arguments jurídics emprats en aquests informes als efectes de defensar la legalitat del Decret impugnat, volem destacar aquí les conclusions del referit *Informe de l'impacte esperat de la situació de l'epidèmia de COVID-19 sobre les properes eleccions al Parlament de Catalunya 2021*, de data 15 de gener de 2021, de la Direcció General de Participació Ciutadana i Processos Electorals, que conclou el següent:

“El canvi d'escenari sanitari de la pandèmia de la COVID-19 previst durant el procés electoral que desemboca en les eleccions al Parlament de Catalunya convocades pel 14 de febrer de 2021 fa preveure un greu impacte en les garanties democràtiques del procés, pel què considerem necessari un ajornament de les eleccions.

En particular, considerem especialment rellevants els següents aspectes:

- L'afectació generalitzada de tota activitat humana qüestiona la possibilitat de controlar que el conjunt del procés electoral i que la celebració d'aquest no tingui cap afectació en la salut pública, a nivell macro, més enllà que es pugui veure garantida la protecció a títol individual de les persones.*
- La legitimitat del procés electoral es veu afectada en pràcticament la seva totalitat, amb especial impacte i de forma transversal en la deliberació, el sufragi actiu i el sufragi passiu. La possible manca de legitimitat d'un procés electoral és motiu suficient per al seu ajornament.*

- *Dels cinc àmbits que contribueixen a la legitimitat democràtica d'unes eleccions lliures, malgrat que la ciutadania pogués exercir el seu dret a vot actiu, malgrat que les eleccions poguessin organitzar-se a nivell operatiu, considerem que no hi ha suficients oportunitats per la deliberació i la creació d'una opinió informada, que les candidatures no tindran suficients oportunitats per presentar els seus programes i candidats i que, en conseqüència, el resultat de les eleccions que pugui implantar-se podria no tenir prou fonaments per ser legítim.*

Val a dir que per arribar a aquestes conclusions, l'informe de la Direcció General de Participació Ciutadana i Processos Electorals ha tingut en compte aspectes com ara les restriccions en el dret de reunió, les limitacions en el debat general causades per les mesures de confinament, les limitacions als actes de campanya, les dificultats de les candidatures de difondre el seu missatge davant l'hegemonia mediàtica de la pandèmia, la por al contagi a l'hora d'anar a votar, el risc que no es puguin constituir totes les meses, la possibilitat que un elevat nombre de persones en situació de quarantena no puguin anar a votar, la dificultat de reclutar els membres de les meses per la por al contagi, entre d'altres.

L'informe analitza l'afectació des del punt de vista de la salut, dels drets dels ciutadans i de la legitimitat que es derivaria de les eleccions si es celebressin, en les condicions actuals, el 14 de febrer, per concloure que la decisió més ajustada, en termes de dret i especialment de legitimitat, és la d'ajornar les eleccions, en la mesura que es produeixen afectacions crítiques o molt crítiques.

Aquests extrems són igualment tractats en els quadres que figuren a la pàgina 2 de l'Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya de 15 de gener de 2021 aportat (pàg. 39 a 41), quan analitza els escenaris en els que ens trobaríem i que eventualment justificarien un ajornament de les eleccions. En concret, són analitzats quan marca en vermell, a la taula 1, els escenaris en termes de mobilitat i d'activitat social que tindrien una afectació electoral i que justificarien un ajornament de les eleccions.

Com hem indicat, aquest Protocol, aprovat per la Taula de partits, ja preveia aquests escenaris, actualment coincidents significativament amb les mesures sanitàries que es troben vigents, relatives a les restriccions a la mobilitat i a l'activitat social; que justifiquen l'ajornament de les eleccions.

En qualsevol cas, no es pot deixar de banda, al marge de la justificació de l'adopció del Decret 1/2021, que es tracta de rebatre els arguments plantejats de contrari per fonamentar la mesura cautelar que, com indiquem en aquest escrit, es troben mancats de fonament, a la vista de la motivació que es deriva de l'expedient administratiu.

5) Cal fer esment igualment a l'informe del Síndic de Greuges, que es va presentar el novembre del 2020, del que s'aporta còpia com a **document núm. 7.**

L'informe analitza com garantir el dret de sufragi de les persones i com es pot veure restringit pocs dies abans de la jornada electoral. Cal tenir en compte les imprecisions sobre la dimensió i els efectes de possible extensió i contagis de la COVID-19 i les seves conseqüències sobre la capacitat d'exercir el dret de vot. Així mateix, cal considerar el fet que fins al maig de 2021 serà vigent l'estat

d'alarma, i que varien i poden variar les mesures previstes, com ara les de confinament i de mobilitat.

Argüeix aquest informe que, pel que fa a la data de les eleccions, es tractaria de fixar uns criteris objectius, sanitaris i constitucionals per decidir si, arribades les dates d'inici de la campanya electoral, o més endavant si s'escau, es donen les condicions per continuar amb el procés electoral o si cal procedir a un ajornament. El Síndic considera que aquesta decisió de possible ajornament s'hauria de prendre com a màxim el 15 de gener.

Posteriorment, en data 13 de gener, va fer una Addenda a dit informe, de la que s'aporta còpia com a **document núm. 8**, que, entre d'altres recomanacions, indica el següent:

“Qualsevol decisió sobre un ajornament de les eleccions s’ha de fer jurídicament per causa de força major, però haurà d’estar sòlidament fonamentada sobre les dades epidemiològiques presents i previstes per a la jornada electoral i en les mesures efectivament disponibles per garantir el dret de vot per a tota la ciutadania en condicions sanitàries segures. Es recomana considerar la possibilitat d’un ajornament electoral per a un moment que permeti conjugar una situació de davallada epidemiològica amb el desenvolupament de totes les mesures electorals que eixamplin el camp del vot no presencial”.

No cal recordar el paper estatutàriament reconegut al Síndic de Greuges envers la tutela dels drets estatutaris i fonamentals i, en aquest sentit, la decisió de posposar les eleccions es recolzaria igualment en els principis indicats per aquest òrgan estatutari i, en definitiva, en la mesura de què es trobaria plenament garantit l'exercici del dret fonamental del sufragi en la data indicada,

el 30 de maig, no es produeix cap perjudici a un dret fonamental i, ans al contrari, des del punt de vista de la ponderació, l'actuació impugnada ha tingut com a finalitat última la protecció del dret a la salut i l'exercici del dret de sufragi pel màxim número d'electors possibles.

TERCERA.- Inexistència d'aparença de bon dret o *fumus bonis iuris* en la pretensió del recurrent.

1) El recurrent argüeix breument que el Decret impugnat suposa una violació del seu dret fonamental a la participació en assumptes públics, directament o per mitjà de representants, lliurement escollits en eleccions periòdiques per sufragi universal (art. 23 CE). Afegeix que no hi ha previsió legal que permeti suspendre unes eleccions autonòmiques ja convocades. També fa esment al fet que el Vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda no és competent per suspendre una convocatòria electoral ja activada.

Rebutgem tots i cadascun dels arguments esgrimits pel recurrent en la seva petició de mesures cautelarríssimes.

2) Per rebatre els arguments del recurrent, cal partir de la base que la celebració de les eleccions previstes per al 14 de febrer suposa, d'una banda, un risc per a la salut pública, la vida i la integritat física de les persones, i de l'altra, un risc per a la preservació del principi democràtic, tal com evidencien l'*Informe relatiu a la valoració d'un eventual ajornament de les eleccions al Parlament de Catalunya* de l'Agència de Salut Pública de Catalunya de 15 de gener de 2021 i l'*Informe de l'impacte esperat de la situació de l'epidèmia de*

COVID-19 sobre les properes eleccions al Parlament de Catalunya 2021, de data 15 de gener de 2021, de la Direcció General de Participació Ciutadana i Processos Electorals, que hem aportat.

El risc per a la salut pública, la vida i la integritat física de les persones ja l'hem posat de manifest en l'apartat d'antecedents en fer referència a les dades contingudes al referit Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya de 15 de gener de 2021, i constitueix la justificació tècnica necessària que fonamenta la decisió de la meva representada, fugint per tant de qualsevol oportunisme polític. Per això, ens referirem tot seguit al risc per a la preservació del principi democràtic.

3) Pel que fa al risc per a la preservació del principi democràtic, la meva representada ha valorat que la celebració de les eleccions impedeix preservar aquest principi perquè no solament es veuria afectada negativament la participació d'aquells col·lectius més vulnerables o en situació de risc per la malaltia, la qual cosa és contrària al principi d'igualtat en el procés electoral, sinó també perquè afectaria aspectes essencials del procediment electoral, com ara la configuració de les meses electorals, la votació o la impossibilitat, entre d'altres, de desenvolupar amb garanties la campanya electoral (imprescindible per a la formació d'un criteri previ al vot), ateses les limitacions imposades a les llibertats de reunió i de moviment mitjançant les mesures sanitàries que es venen adoptant per la meva representada per evitar la propagació del COVID-19. Tot això dificulta el debat públic entre els candidats, agreuja la dificultat per a l'electorat de conèixer els programes de les diferents candidatures i pot afectar a la mateixa votació.

Com encertadament diu l'*Informe de sobre un possible escenari en el qual s'hagin d'ajornar les eleccions al Parlament de Catalunya convocades per al dia 14 de febrer de 2021 com a conseqüència de l'evolució de la pandèmia i el procediment a seguir*, de data 15 de gener de 2021, elaborat pel Gabinet Jurídic, la finalitat a la qual ha de respondre una eventual suspensió electoral seria la de garantir que el resultat electoral final s'adequa a una voluntat democràtica que, en el moment d'emissió del vot, no s'hagi vist condicionat per les condicions d'aquest, derivada de la situació de pandèmia i de l'eventual risc per a la salut que es pugui derivar d'anar a votar, tant per als electors com per a les persones que participen de l'organització de la jornada electoral (apoderats, interventors, membres de les meses, representants de l'Administració, etc.).

Precisament per evitar això, el referit Dictamen núm. 214/2020, de 17 de setembre, de la Comissió Jurídica Assessora, va posar de manifest que el fet de deixar sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya convocades pel 14 de febrer és una mesura de garantia del propi procés electoral. Segons aquest Dictamen:

“la suspensió de les eleccions per manca de garanties perquè els electors puguin formar-se lliurement la seva voluntat i puguin exercir aquest dret de vot en condicions de llibertat i igualtat no és, en puritat, una mesura de salut pública, sinó que es configura en realitat com una mesura de garantia d'un procés electoral conduït amb plenes garanties de l'exercici del dret de vot.”

Així doncs, i contràriament al que afirma el recurrent, el fet de deixar sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya convocades per al proper 14 de febrer no s'ha de veure com una vulneració de l'article 23 de la

Constitució, sinó tot el contrari, s'ha de considerar una mesura que el que persegueix es garantir que el procés electoral es pugui realitzar amb plenes garanties de l'exercici del dret de vot i amb ple respecte al principi democràtic i al principi d'igualtat, i que el resultat electoral s'adeqüi a la voluntat democràtica. Per garantir que unes eleccions siguin democràtiques i la legitimitat democràtica de les institucions resultants de les eleccions, cal que es garanteixi que la seva celebració es realitzi en condicions de llibertat i igualtat, com va dir el referit Dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i això, en les actuals condicions epidemiològiques i assistencials, no està garantit, raó per la qual està plenament justificat que se suspengui la convocatòria d'eleccions prevista per al 14 de febrer i que la mateixa es reprengui en la nova data indicada al Decret impugnat, és a dir, el 30 de maig de 2021. A més de les afectacions a la salut, la integritat física i la vida de les persones, el caràcter democràtic de les eleccions es veuria seriosament qüestionat si no hi ha una participació considerable derivada de la situació de la pandèmia, o bé la ciutadania no ha pogut formar lliurement la seva voluntat per manca d'una campanya electoral feta en condicions de poder arribar al màxim nombre de persones.

En aquest sentit, la data de 30 de maig que fixa el Decret 1/2021 és una data certa, no condicionada, sense perjudici de què procedimentalment s'hagi volgut integrar igualment amb l'emissió dels informes corresponents. Data certa de 30 de maig que, com s'indica posteriorment, és la que es considera més adequada per a la celebració de les eleccions, i data que va ser acordada majoritàriament a la Taula de partits polítics en la sessió de 15 de gener de 2021 –l'expedient administratiu incorpora certificació de l'acord adoptat a la mateixa–, del que es desprèn que tots els partits polítics coincidien en el necessari ajornament de les eleccions i on no es produïa coincidència era en la data posterior en què havien de tenir lloc.

Tingui's en compte, al respecte que el Tribunal Constitucional ha establert com a principis generals aplicables als processos electorals el d'interpretació de la legalitat favorable als drets fonamentals i el d'interpretació més favorable a la plenitud del dret de sufragi. En aquest sentit és prou explícita la STC 105/2012, d'11 de maig, que va dir el següent:

“la Constitución ha introducido un principio de interpretación del ordenamiento jurídico en el sentido más favorable al ejercicio y disfrute de los derechos fundamentales [...]. Esta consideración general es de especial relevancia en el proceso electoral, en donde se ejercen de manera efectiva los derechos de sufragio activo y pasivo que, por estar en la base de la legitimación democrática del ordenamiento político, han de recibir un trato especialmente respetuoso y favorable, sin perjuicio del necesario respeto a la legislación electoral y de la diligencia que los partícipes activos en las elecciones han de tener en su actuación para posibilitar un ordenado y fluido proceso electoral.”

4) La decisió adoptada per la meva representada de deixar sense efecte la celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya convocades per al proper 14 de febrer pot ser vista, com fa el recurrent, com una limitació del dret fonamental de participació que garanteix l'article 23 de la Constitució.

Ara bé, sens perjudici del que hem dit en el sentit que aquesta decisió el que persegueix és garantir el ple exercici d'aquest dret, hem de tenir present també que qualsevol dret fonamental es pot limitar si resulta necessari i proporcionat per protegir altres drets i béns que també mereixen ser protegits, d'acord amb la nostra Constitució. Ens referim, com no podia ser d'altra manera, als drets

fonamentals a la vida i a la integritat física de les persones (art. 15 CE) i al dret a la protecció de la salut (art. 43 CE), que donen plena cobertura jurídica a la decisió de la meva representada.

En aquest sentit, la Interlocutòria del Tribunal Constitucional núm. 40/2020, de 30 d'abril, va indicar el següent:

“nos encontramos en un escenario en que los límites al ejercicio de los derechos, que indudablemente se dan, se imponen por la necesidad de evitar que un ejercicio extralimitado del derecho pueda entrar en colisión con otros valores constitucionales (STC 42/2000, de 14 de febrero, FJ 2). En este caso los valores de la vida, la salud y la defensa de un sistema de asistencia sanitaria cuyos limitados recursos es necesario garantizar adecuadamente.”

Per tant, tal com posa de manifest *l'Informe en relació a la suspensió de les eleccions al Parlament de Catalunya de 14 de febrer de 2021*, de data 15 de gener de 2021, elaborat pel Gabinet Jurídic, la decisió de suspendre o ajornar les eleccions, per la vessant de restricció d'un dret fonamental que comporta, haurà de ser el resultat de la ponderació entre el dret a la salut i el dret al sufragi, ponderació aquesta que s'ha de dur a terme en base a la doctrina del Tribunal Constitucional sobre la limitació de drets. En particular, qualsevol restricció d'un dret fonamental cal que superi el judici de proporcionalitat exigit per la jurisprudència del Tribunal Constitucional, de tal manera que les mesures adoptades siguin idònies per aconseguir la finalitat legítima que persegueixen (judici d'idoneïtat o utilitat), necessàries per la inexistència d'alternatives més gravoses (judici de necessitat), i proporcionades en sentit estricte pel fet d'implicar més beneficis que costos.

Aquest principi de proporcionalitat, que el Tribunal Constitucional va començar a perfilar-ne les seves característiques en les SSTC 66/1995, 55/1996, 207/1996, 161/1997 i 136/1999, tot fixant els elements del cànon de proporcionalitat, l'ha resumit la STC 89/2017, de 4 de juliol, amb cita de la STC 48/2005, de 3 de març, en els termes següents:

“para comprobar si una determinada actuación de los poderes públicos supera el principio de proporcionalidad es necesario constatar si cumple las tres condiciones siguientes: a) si la medida es idónea o adecuada para alcanzar el fin constitucionalmente legítimo perseguido por ella (juicio de idoneidad); b) si la medida idónea o adecuada es, además, necesaria, en el sentido de que no exista otra medida menos lesiva para la consecución de tal fin con igual eficacia (juicio de necesidad); y, c) si la medida idónea y menos lesiva resulta ponderada o equilibrada, por derivarse de su aplicación más beneficios o ventajas para el interés general que perjuicios sobre otros bienes o intereses en conflicto (juicio de proporcionalidad en sentido estricto) (por todas, la STC 70/2002, de 3 de abril, FJ 10, en relación con el control de la actuación administrativa, y STC 55/1996, de 28 de marzo, FFJJ 6, 7, 8 y 9, con respecto a la supervisión de la actividad legislativa)”.

Així doncs, a resultes de l'aplicació d'aquest judici de proporcionalitat, que ha estat recentment consagrat a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (art. 52.1), s'han de jutjar inacceptables aquelles decisions, mesures o actuacions que imposin un sacrifici inútil, innecessari o desequilibrat per excessiu d'un dret, de tal manera que aquelles han de guardar una adequada proporció entre la finalitat perseguida i els mitjans emprats per aconseguir-ho.

Doncs bé, aplicant aquest doctrina del principi de proporcionalitat al cas present, resulta que la decisió adoptada per la meva representada s'ha de considerar idònia per a aconseguir la finalitat legítima perseguida, fonamentalment per dues raons:

1ª) Es pretén preservar el dret al sufragi per tal que es pugui exercir amb totes les garanties de participació lliure i democràtica.

2ª) Davant l'actual situació epidemiològica i la pressió assistencial provocada per la COVID-19 que reflecteix l'Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya aportat, si bé s'estan adoptant mesures de seguretat, aquestes podrien no resultar suficients tant per evitar el perill per a la salut de les persones com per evitar una distorsió del procés electoral que dificultaria o impediria que el conjunt d'electors puguin formar-se una opinió política i exercir lliurement i sense condicionants el seu dret a vot.

Per tant, la suspensió de les eleccions es planteja com la mesura idònia per poder exercir aquest mateix dret en condicions adequades i garantistes pel seu exercici, alhora que pretén garantir els drets a la salut, a la integritat física i la vida de les persones.

Pel que fa a la necessitat de la mesura adoptada per la meva representada (judici de necessitat), el referit *Informe en relació a la suspensió de les eleccions al Parlament de Catalunya de 14 de febrer de 2021*, de data 15 de gener de 2021, elaborat pel Gabinet Jurídic, posa de manifest que amb les dades epidemiològiques actuals, descrites a l'Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, els Protocols de seguretat en el procés electorals que

s'havien aprovat per fer front als riscos ja coneguts de la pandèmia s'han vist desbordats per uns escenaris objectius que també s'havien previst en el *Protocol sobre el funcionament de la Taula de partits i escenaris de celebració de les eleccions*, per la qual cosa es considera que la mesura de suspensió ha esdevingut necessària després d'haver-se exhaurit totes les possibilitats preventives que s'havien previst. Igualment, és important destacar que la situació actualment existent ja es trobava prevista als dits Protocols, en concret, al cinquè, i estava configurada com un supòsit que justificava l'ajornament de les eleccions.

Finalment, pel que fa a la proporcionalitat en sentit estricte, la decisió adoptada suposa més beneficis o avantatges per a l'interès general que no pas perjudicis sobre altres béns o interessos en conflicte, en la mesura que la celebració de les eleccions únicament es posposa a una altra data recent, per la qual cosa no s'anul·la l'exercici del dret de sufragi actiu, sinó que únicament es posposa fins a la millora de la situació de la pandèmia.

En definitiva, és obvi que no es pot fer un exercici de saber quina serà la situació en la que ens trobarem el 14 de febrer, i menys encara el 30 de maig, però fent una ponderació entre la decisió de mantenir a tot preu la data de les eleccions pel 14 de febrer i la decisió de posposar-la a una data posterior en la que previsiblement la situació epidemiològica i assistencial serà molt millor, sembla inqüestionable que preval la segona en la mesura que es pretenen evitar no només danys a la salut, la integritat física i la vida de les persones, sinó també danys a la qualitat del sistema democràtic.

5) És cert que en el nostre ordenament jurídic intern –a diferència del Conveni Europeu de Drets Humans (art. 15) i del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics (art. 4)–, ni la Constitució, ni l'Estatut d'Autonomia de Catalunya ni la Llei Orgànica del Règim Electoral General (LOREG) han previst de manera expressa la possibilitat d'ajornar o suspendre unes eleccions quan ja han estat convocades, sinó que tan sols preveuen la suspensió de les votacions i del recompte de vots per causes de força major (arts. 84.4 i 95.5 de la LOREG).

Ara bé, com ja hem dit anteriorment, qualsevol dret fonamental, també el de participació (art. 23 CE), pot ser objecte de limitació per protegir altres drets i béns, com és el cas dels drets fonamentals a la vida i a la integritat física de les persones (art. 15 CE) i el dret a la protecció de la salut (art. 43 CE).

D'altra banda, del contingut de la disposició addicional única del Reial Decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es va declarar l'estat d'alarma, entenem que es desprèn, a sensu contrario, la possibilitat de suspendre unes eleccions si les condicions epidemiològiques ho fan necessari. En efecte, aquesta disposició addicional única preveu el següent respecte als processos electorals:

“La vigencia del estado de alarma no impedirá el desenvolvimiento ni la realización de las actuaciones electorales precisas para la celebración de elecciones convocadas a parlamentos de comunidades autónomas.”

Dit d'una altra manera, amb caràcter general, la declaració de l'estat d'alarma, per sí mateixa, no impedeix la celebració d'eleccions autonòmiques, però tampoc impedeix que si es donen unes condicions epidemiològiques i assistencials com les actuals, unes eleccions es puguin suspendre.

L'estat d'alarma, ve a dir aquesta disposició addicional única del Reial Decret 926/2020, no altera les competències autonòmiques en matèria electoral, per tant, de la mateixa manera que es poden convocar unes eleccions, també es poden deixar sense efecte per raons epidemiològiques amb la finalitat de protegir determinats béns i drets constitucionals tan dignes de protecció com el dret de participació política, com són els drets fonamentals a la vida i a la integritat física de les persones (art. 15 CE), el dret a la protecció de la salut (art. 43 CE) i fins i tot el principi democràtic i el principi d'igualtat.

En definitiva, davant del buit legal sobre aquesta qüestió, entenem que no és vàlida una solució que passi per un mer automatisme de denegar la suspensió de les eleccions, doncs és de sentit comú evitar que milers de persones acudeixin al mateix dia als llocs de votació en les condicions epidemiològiques i assistencials previstes pel 14 de febrer. Els principis generals del dret i els preceptes constitucionals als quals hem fet referència permeten justificar plenament la legalitat de la decisió adoptada.

Tingui's en compte en aquest sentit –precisament perquè el recurrent cita aquest exemple– quina va ser la situació en termes de contagis als Estats Units després de les seves eleccions. Segons les notícies de premsa que s'aporten com a **documents núm. 9, 10 i 11**, un dia després de les eleccions nord-americanes es varen produir 100.000 nous casos de COVID-19 en un sol dia, deu dies després es va assolir el lamentable rècord de 160.000 nous casos en un dia i vint-i-dos dies després de les eleccions es va superar la xifra de 2.000 morts també en un dia. D'igual manera, la corba de contagis a Estats Units, des de la celebració de les eleccions el 4 de novembre, ha anat creixen de manera sostinguda. Amb aquest antecedent es demostra, també, que existeix un risc real i no assumible de celebrar les eleccions el dia 14 de febrer i que quinze dies més tard s'incrementin exponencialment els contagis, els ingressos

hospitalaris convencionals i de crítics i el nombre de defuncions. El sentit comú i una correcta interpretació del nostre ordenament jurídic imposen evitar aquesta situació.

En aquest sentit, el precedent que cita el recurrent no és admissible. Òbviament es pot tirar endavant amb el procediment electoral pel dia 14 de febrer, però al marge de l'evident risc que suposa per a la població la mobilització de més de cinc milions de persones, el risc de contagis és una realitat, el fet de què materialment hi haurà moltes persones contagiades i, com també s'indica als informes incorporats a l'expedient, el fet que hi pugui haver persones que tinguin por d'anar a votar (el que pot ser més rellevant en determinats àmbits territorials i sectors de la població), planteja problemes de legitimitat en relació amb el resultat que es pogués derivar de les eleccions del 14 de febrer.

Partint de base dels principis generals del dret i els preceptes constitucionals esmentats, cal entendre que l'ajornament d'unes eleccions autonòmiques ja convocades és possible si la finalitat perseguida és protegir altres drets i béns constitucionals mereixedors de protecció, com són la integritat física i la vida de les persones, la protecció de la salut i fins i tot el principi democràtic inherent al dret de participació.

De fet, tenim dos precedents que ja ha estat així, i no entendríem una decisió diferent en el cas present. Ens referim, com és públic i notori, a l'ajornament de les eleccions als Parlaments del País Basc i Galícia del 5 de març de 2020 motivat per la situació de la present pandèmia, que es va produir mitjançant els Decrets 7/2020, de 17 de març, i 45/2020, de 18 de març, en mèrits dels quals les autoritats convocants van decidir deixar sense efecte la celebració de les eleccions prèviament convocades davant la impossibilitat material de continuar

el procediment electoral garantint la participació de la ciutadania, el dret al sufragi i la protecció de la salut.

Fixi's en el que va dir en el cas de la suspensió de les eleccions gallegues la Junta Electoral de Galícia en l'Acord de 18 de març de 2020, quines conclusions són plenament aplicables al cas present:

"1. Reafirma su acuerdo de 12 de marzo de 2020 sobre la necesidad de que para la celebración de un proceso electoral, como el convocado por el Decreto 12/2020, de 10 de febrero, de disolución del Parlamento de Galicia y de convocatoria de elecciones (DOG núm. 28, de 11 de febrero de 2020) en esta Comunidad Autónoma, se den las condiciones adecuadas para su desarrollo en libertad de concurrencia, votación y ejecución sin solución de continuidad. Todo esto como consecuencia de la posibilidad de las personas de acudir libremente a actos de precampaña, campaña electoral y votaciones. En la situación actual, la repetición íntegra del proceso es la que mejor se ajusta a estas premisas.

2. La decisión de que las elecciones autonómicas no se celebren el señalado día 5 de abril de 2020 puede adoptarse por el presidente de la Xunta de Galicia a la vista del estado de emergencia sanitaria declarado por el "Acuerdo por el que se declara la situación de emergencia sanitaria en el territorio de la Comunidad Autónoma de Galicia y se activa el Plan territorial de Emergencias de Galicia (PLATERGA) en su nivel IG (EMERGENCIA DE INTERÉS GALLEGO), como consecuencia de la evolución de la epidemia del Coronavirus COVID-19". Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, por el que se declara el estado de alarma para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19,

que limitan completamente las condiciones mencionadas en el párrafo anterior.

3. Los elementos de referencia tienen tal notoriedad que eximen en el presente caso de que se otorgue una audiencia completa en términos jurídicos del texto de la disposición a la totalidad de las candidaturas presentadas, a la vista de que las noticias sobre los estados declarados constituyen, como se dice, hechos notorios de la vida de nuestra Comunidad Autónoma y sin perjuicio de la positiva audiencia efectuada con los grupos políticos significativos. La Junta Electoral de Galicia entiende asimismo que la relevante función institucional de la Diputación Permanente del Parlamento no es imprescindible para el desarrollo de este procedimiento en concreto.

4. Las garantías de pluralismo, participación y transparencia del procedimiento contemplado en el proyecto de Decreto aseguran, a juicio de esta Junta Electoral de Galicia, las bases necesarias para que, superadas las circunstancias actuales, las elecciones se puedan desarrollar bajo las condiciones ya mencionadas en el apartado 2. Igualmente, se entiende que los elementos temporales referidos a la nueva convocatoria garantizan el inicio del proceso en condiciones de igualdad para quienes intervengan en el mismo.”

És més, en el cas de les eleccions catalanes convocades pel 14 de febrer, la Junta Electoral Central ja s'ha pronunciat implícitament en una consulta que recentment li han formulat sobre la suspensió de la convocatòria electoral apuntada a la part expositiva del *Decret 147/2020, de 21 de desembre, de dissolució automàtica del Parlament de Catalunya i de convocatòria d'eleccions*, en la que, com dèiem anteriorment, s'indicava que “*Tanmateix, si*

per raons derivades de la protecció del dret a la salut enfront la situació d'emergència sanitària provocada per la pandèmia generada per la COVID-19, el desenvolupament del procés electoral no es pogués dur a terme amb les garanties de salut pública necessàries, es podrà deixar sense efectes aquesta convocatòria posposant-se la votació a una data posterior que sí les ofereixi."

En l'Acord 10/2021, de 7 de gener, del que s'aporta còpia com a **document núm. 12**, la Junta Electoral Central, davant la petició d'un determinat partit polític de suspendre les eleccions catalanes per la situació actual de pandèmia, ha manifestat el següent:

"2.- En relación con la suspensión de la convocatoria electoral, el párrafo cuarto del Preámbulo del Decreto 147/2020, de 21 de diciembre, de disolución automática del Parlamento de Cataluña y de convocatoria de elecciones, señala que, "si por razones derivadas de la protección del derecho a la salud frente a la situación de emergencia sanitaria provocada por la pandemia generada por la COVID-19, el desarrollo del proceso electoral no se pudiera llevar a cabo con las garantías de salud pública necesarias, se podrá dejar sin efectos esta convocatoria y posponer la votación para una fecha posterior que ofrezca dichas garantías"."

La Junta Electoral Central, per tant, no nega ni qüestiona aquesta possibilitat, sinó que dóna a entendre que és possible i per això es remet al que ja indica la part expositiva del Decret 147/2020, de 21 de desembre.

S'ha de tenir en compte, d'altra banda, que la situació creada no és excepcional a nivell mundial. Segons posa de manifest l'*Informe sobre les mesures adoptades pels Estats membres de la Unió Europea com a resultat de la crisi de la COVID-19 i el seu impacte en la democràcia, l'Estat de dret i els drets fonaments*, aprovat per la Comissió de Venècia el 8 d'octubre de 2020, en

aquella data s'havien retardat les eleccions en 47 països (una quarta part dels països del món).

6) En un altre ordre de coses, volem fer esment a la qüestió de la data fixada per a la celebració de les eleccions, el 30 de maig.

Al respecte, l'informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya (pàg. 43 i següents) fixa com a paràmetre objectiu la situació de la campanya de vacunació. Segons conclou l'informe:

*“5. Pel que fa als criteris per identificar una nova data de celebració de les eleccions al Parlament de Catalunya, atenent a la situació epidemiològica derivada de la pandèmia generada per la COVID-19, es considera que s'hauria de prendre tenint en compte, principalment, l'evolució de l'estat de la immunització de la població, especialment de la població amb més risc per a la COVID-19. Aquest és sense dubte el principal element que contribuirà a l'estabilització de la pandèmia a mig termini. Així doncs, atenent a les prediccions que permet fer a dia d'avui l'**Estratègia de vacunació front a la COVID-19**, dissenyada entre els diferents territoris de l'Estat i el Ministeri de Sanitat, malgrat les incerteses evidents que comporta l'escenari d'aprovació i adquisició de vacunes a nivell de la Unió Europea, és plausible pensar que haurem assolit un bon nivell d'immunització de la població de més risc per a la COVID-19 durant el mes de maig i en conseqüència les condicions per celebrar les eleccions poden ser més propícies, amb majors garanties de protecció de la salut col·lectiva, en un context de menor impacte de la COVID-19 en la salut de la població.”*

Com s'ha constatat igualment a l'expedient, el grau d'immunitat o de protecció derivada de la vacunació no és equiparable en tots els estrats socials i grups de població per raó d'edat, el que determina que l'exercici del dret de vot o d'anar al corresponent col·legi electoral pot alterar-se de manera significativa en funció del grup social, àmbit territorial o col·lectiu corresponent, el que podria deslegitimar el resultat electoral, en termes absolutament imprevisibles, però que justifiquen l'ajornament a un moment posterior (el 30 de maig) en el que la salut de les persones (especialment dels col·lectius més vulnerables) es trobi més protegida, i sigui més probable una participació més alta a la que previsiblement es produeixi el 14 de febrer, en les condicions actuals.

D'altra banda, al marge de la manca de certesa en termes científics que es pot derivar de les avaluacions de quina és la situació sanitària en la que ens trobarem el 14 de febrer en comparació amb el 30 de maig, la poca experiència científica de la que disposem ens porta a plantejar, com es constata a l'expedient, un escenari de confirmació de la justificació de la decisió adoptada, d'acord amb els indicadors sanitaris. En aquest sentit, s'aporta com a **document núm. 13** un nou Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya que actualitza les dades que contenia l'anterior informe d'ara fa una setmana, el qual confirma la certesa de les previsions contingudes en l'anterior i reafirma que, a data de 14 de febrer, poden haver-hi 140.308 persones aïllades o en quarantena (i fins i tot es pot arribar a gairebé a 200.000) i només estaran vacunats amb la segona dosi un 2,7% de la població de Catalunya. Per contra, a finals de maig es pot arribar a més d'un 30% de vacunats amb les dues dosis. Xifres, d'altra banda, coincidents amb les manifestades pel Síndic de Greuges com aquelles que justificarien un ajornament electoral.

D'igual manera, si es parteix del coneixement empíric previ, és igualment conegut que, estacionalment, el virus redueix la seva afectació quan milloren les condicions climàtiques, el que coincidiria igualment amb la data proposada.

Es igualment rellevant el fet de què l'expedient incorpora el resultat de la reunió de la Taula de partits polítics, on es troben representats tots els partits polítics amb representació parlamentària, els quals han coincidit tots en el necessari ajornament de les eleccions, atenent a la situació de pandèmia actual. És cert que no hi ha hagut unanimitat en relació amb la data de les futures eleccions, però aquest extrem no desvirtua la legitimitat democràtica de la decisió adoptada, com a màxima expressió d'afavorir al màxim el dret fonamental de participació política.

7) Finalment, el recurrent també fa esment al fet que el Vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda no és competent per suspendre una convocatòria electoral ja activada.

Front a això, hem de dir que en els supòsits de convocatòria electoral automàtica per imperi de la llei pel fet d'haver-se produït les causes de finalització de la legislatura diferents de la dissolució anticipada del Parlament (expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de les eleccions o finalització anticipada de la legislatura per manca d'investidura d'un nou president de la Generalitat quan la normativa així ho exigeix), la convocatòria electoral exigeix igualment l'aprovació d'un Decret i la seva publicació oficial (art. 42.2 de la LOREG), que, en el cas de Catalunya, correspondria al president en funcions de la Generalitat de Catalunya (art. 4.7

de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern).

Per tant, si això és així, sembla obvi que també correspon al president de la Generalitat en funcions aprovar, amb la deliberació prèvia del Govern –com així ha estat–, el Decret de suspensió dels efectes de la convocatòria electoral en el cas que resultés necessari.

QUARTA.- Inexistència de *periculum in mora* en la pretensió del recurrent.

El recurrent argüeix els efectes irreversibles que, al seu parer, causarà el Decret impugnat, i en concret, afirma que el recurs perdria la seva finalitat legítima perquè no es podran celebrar les eleccions “*quan legalment toquen*”.

Davant d'això, hem de tenir present, en primer lloc, que la mesura adoptada per la meva representada, que el recurrent qüestiona en aquesta peça separada de mesures cautelars, no és fruit d'una decisió gratuïta, sinó que, com hem argumentat anteriorment, obeeix a la necessitat de protegir determinats béns també mereixedors de protecció, com són la salut, la integritat física i la vida de les persones davant la pandèmia del COVID-19, i alhora garantir el principi democràtic d'unes eleccions.

Dit això, entenem que la valoració del *periculum in mora* no ha de posar el focus tant en la data concreta en que s'han de celebrar les eleccions (“*quan legalment toquen*”, diu el recurrent, és a dir, el 14 de febrer) com en el fet que se celebrin les eleccions (30 de maig, segons el Decret impugnat). Si el que realment pretén el recurrent és la garantia del seu dret de participació reconegut a l'article 23 de la Constitució i que se celebrin eleccions per sufragi

universal, no hi pot haver cap perjudici impossible o de difícil reparació des del precís moment en què el seu dret de vot està perfectament garantit amb l'assenyalament d'una nova data de votació. El que realment seria un perjudici irreparable al seu dret seria que les eleccions se suspenguessin *sine die*, la qual cosa no ha estat així.

D'altra banda, el recurrent fa esment també al fet que el Parlament ja està dissolt, per la qual cosa no hi hauria poder legislatiu durant un llarg període que pogués adoptar mesures per lluitar contra la pandèmia, oblidant que precisament per a aquestes situacions existeix la Diputació Permanent del Parlament, sens perjudici que el Govern en funcions continua operatiu.

CINQUENA.- La ponderació dels interessos en conflicte.

Com a contrapès o paràmetre de contenció del criteri del *periculum in mora*, s'exigeix alhora una detallada valoració o ponderació de l'interès general o de tercers. Tal és així que l'article 130.2 LRJCA estableix que malgrat la concurrència del *periculum in mora*, "*la medida podrá denegarse cuando de ésta pudiera seguirse perturbación grave de los intereses generales o de tercero*". Per tant, la llei obliga a efectuar sempre un judici comparatiu de tots els interessos en joc, concedint especial rellevància, a l'hora de decidir, a la major pertorbació que la mesura hagi d'ocasionar a l'interès general o a tercers afectats per l'eficàcia de l'acte o disposició general objecte d'impugnació. En aquest sentit, han de ser preses en consideració les circumstàncies que concorren en cada cas i els interessos (públics i particulars) en joc, i tenir en compte que, en tot cas, el criteri de ponderació és complementari del de la pèrdua de la finalitat legítima del recurs, de forma tal que "*cuando las exigencias de ejecución que el interés público presenta son tenues bastarán*

perjuicios de escasa entidad para provocar la suspensión, mientras que, cuando aquella exigencia es de gran intensidad, sólo perjuicios de elevada consideración podrán determinar la suspensión de la ejecución del acto o de la norma" (Interlocutòria del Tribunal Suprem de 7 de juliol de 2004, JUR 2004\5109).

D'altra banda, des d'una perspectiva procedimental, la llei aposta decididament per la motivació de la mesura cautelar, conseqüència de la obligada ponderació dels interessos en conflicte que s'exigeix com a prèvia a la decisió cautelar. Així, l'article 130.1 LRJCA exigeix per a l'adopció de la mesura cautelar la "*previa valoración circunstanciada de todos los intereses en conflicto*", expressió que es reitera després en l'article 130.2, *in fine*, en exigir també una ponderació "*en forma circunstanciada*" dels interessos generals o de tercer. En tot cas, el judici de ponderació que ha d'efectuar l'òrgan jurisdiccional ha d'atendre a les circumstàncies particulars que concorrin en cada situació i exigeix una motivació que sigui conforme amb el procés lògic efectuat per justificar l'adopció o no de la mesura cautelar sol·licitada.

En el cas present, una ponderació dels interessos generals passa, al nostre entendre, per denegar les mesures cautelars instades de contrari perquè en les circumstàncies actuals de pandèmia ocasionada pel coronavirus SARS-CoV-2, l'interès general, identificat en aquest cas en un doble sentit, d'una banda, la protecció de la salut, la integritat física i la vida de tots els ciutadans i la necessitat d'evitar el col·lapse del sistema sanitari, i de l'altra, la preservació de la legitimitat del resultat que surti de les eleccions a celebrar i la garantia de l'exercici del dret de sufragi, està per sobre de l'interès particular del recurrent dirigit a què les eleccions se celebrin tant sí com no el 14 de febrer, en comptes de la nova data indicada al Decret impugnat.

La situació epidemiològica i dels diferents recursos sanitaris és prou greu com per adoptar la decisió a la qual s'ha vist abocada la meva representada. Amb les dades de contagis, brots, ingressos hospitalaris i èxits que reflecteixen l'Informe de l'Agència de Salut Pública de Catalunya aportat, no és acceptable que se'ns digui que l'interès privatiu del recurrent de celebrar les eleccions en la data del 14 de febrer està per sobre dels interessos generals. Entenem que una adequada interpretació de les normes en els termes interessats en aquest escrit ha de fer prevaler l'interès general, que passa per posposar les eleccions i no celebrar-les en la data inicialment prevista perquè les condicions epidemiològiques i sanitàries ho impedeixen.

Entenem, per tant, que en la ponderació dels interessos en conflicte, aquest Tribunal ha de valorar que per protegir el dret de participació del recurrent el dia 14 de febrer, es corre el seriós risc de vulnerar el mateix dret de milers de persones, que pel fet d'estar confinats per ser positius de COVID-19 o per haver estat en contacte amb un positiu, no podran exercir el seu dret de vot en aquella data.

Per totes les raons exposades, entenem que cal desestimar la petició d'adopció de la mesura cautelar de suspensió interessada de contrari, havent-se d'aixecar i deixar sense efecte la mesura cautelaríssima acordada per aquest Tribunal mitjançant la Interlocutòria de 19 de gener de 2021, tot plegat amb expressa imposició de costes al recurrent.

Per això,

SOL·LICITO A LA SALA:

Que tingui per presentat aquest escrit juntament amb els documents que l'acompanyen i que d'acord amb les anteriors al·legacions, s'aixequi i es deixi sense efecte la mesura cautelaríssima acordada per aquest Tribunal mitjançant la Interlocutòria de 19 de gener de 2021, amb expressa imposició de les costes al recurrent.

ALTRESSÍ CINQUÈ MANIFESTO:

Que aquesta part sol·licita que la present peça de mesures cautelarríssimes es resolgui amb la màxima urgència.

Per això,

SOL·LICITO A LA SALA:

Que tingui per feta l'anterior manifestació i es resolgui en els termes interessats.

Barcelona, 21 de gener de 2021

L'advocat de la Generalitat